

Срѣшко. Ахъ! да је само умрѣлъ, то бы было друго нѣщо! Да го је грабнала нѣкоя тежка болестъ, то азъ быхъ сѣделъ баремъ нѣколко дни край негова-тѣхъ постилкѣхъ и быхъ му послужвалъ въ болкы-тѣхъ. — Наистина че негова-та болестъ бы была мѣчителна, но най-послѣ като щехъ да видѣхъ че неможе вече да му ся помогне, щехъ да ся поутѣшѣхъ и за да ся немѣчи повече быхъ повикалъ: Боже прибири му душицѣхъ-тѣхъ да ся немѣчи! ами така — ахъ — ами така въ негова-тѣхъ крѣхкѣхъ младостъ; съ негово-то пѣлно здраве, Господине, той ся удави — вчера ся удави у Лома.

Сшеф. Бѣденъ баща!

Срѣшко. Бѣденъ баща! — той не је вече баща! — вчера кога-то изгрѣваше слѣнце-то, сынъ ми бѣше живъ, а днеска го нема, и гробъ го покрыва.

Сшеф. Неможе ли нѣкъкси да му ся помогне?

Срѣшко. Никакъ.

Сшеф. Человѣколюбива-та Градска община на ли је отрѣдила прѣди нѣколко години едно дружество за избавленіе на удавеницы-тѣхъ?

Срѣшко. Да.

Сшеф. Малко ли хора сѣхъ ся избавили чрѣзъ помощь-тѣхъ на това благодѣтелно учрѣжденіе?

Срѣшко. Много — има много! И азъ съмъ единъ отъ членове-тѣхъ на това дружество. Азъ до сега негли сто пѣти съмъ почувствувалъ сладость-тѣхъ да избавѣхъ и повърнѣхъ мѣжъхъ на женѣхъ и сынъ на майкѣхъ. Азъ, да ся нехваляхъ, смѣхъ да рѣкѣхъ че съмъ былъ секога единъ отъ най-дѣйствителны-тѣхъ членове; това секой ми припознава съ благодареніе, па и за сына ми ся стече много свѣтъ; не ся изостави нито едно срѣдство, кое-то бы могло да му помогне — но напраздно! — Мои-тѣхъ устни сѣхъ стояли прилѣпени